

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 23. novembra 2021 *

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Boj proti terorizmu – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom – Zmrazenie finančných prostriedkov – Spoločná pozícia 2001/931/SZBP – Nariadenie (ES) č. 2580/2001 – Ponechanie organizácie na zozname osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov – Individuálne odôvodnenie oznámené organizácii a nachádzajúce sa v dokumente odlišnom od aktu obsahujúceho všeobecné odôvodnenie – Overenie individuálneho odôvodnenia – Článok 297 ods. 2 ZFEÚ“

Vo veci C-833/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 14. novembra 2019,

Rada Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen a S. Van Overmeire, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Hamas, so sídlom v Dohe (Katar), v zastúpení: L. Glock, avocate,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Prechal, E. Regan, S. Rodin a I. Jarukaitis, sudcovia T. von Danwitz (spravodajca), M. Safjan, F. Biltgen, P. G. Xuereb, N. Piçarra a L. S. Rossi,

generálny advokát: A. Rantos,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. júna 2021,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Rada Európskej únie žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. septembra 2019, Hamas/Rada (T-308/18, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2019:557), ktorým sa zrušili:
 - rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 26),
 - vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 2017/1420 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 7),
 - rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1084 z 30. júla 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2018/475 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 144), a
 - vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 2018/468 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 23),(ďalej len „sporné akty“), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú organizácie Hamas vrátane Hamas Izzaddín al-Kassám.

Právny rámec

Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001)

- 2 Dňa 28. septembra 2001 prijala Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov rezolúciu 1373 (2001) navrhujúcu stratégiu na boj proti terorizmu všetkými prostriedkami, najmä na boj proti jeho financovaniu. Bod 1 písm. c) tejto rezolúcie okrem iného stanovuje, že všetky štáty majú bezodkladne vykonať zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, ktoré páchajú alebo sa pokúšajú o spáchanie teroristických činov alebo ktoré sa zúčastňujú na takýchto činoch, či napomáhajú ich páchaniu, subjektov patriacich týmto osobám alebo nimi kontrolovaných a osôb a subjektov konajúcich v mene alebo na pokyn týchto osôb a subjektov.
- 3 V uvedenej rezolúcii sa neuvádza zoznam osôb, na ktoré sa tieto obmedzujúce opatrenia musia uplatňovať.

Právo Únie

Spoločná pozícia 2001/931/SZBP

- 4 Na vykonanie uvedenej rezolúcie 1373 (2001) prijala Rada 27. decembra 2001 spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).
- 5 Článok 1 tejto spoločnej pozície v odsekoch 1, 4 a 6 stanovuje:

„1. Táto spoločná pozícia sa v súlade s ustanoveniami nasledujúcich článkov uplatní na osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe.

...

4. Zoznam v prílohe sa vypracuje na základe presných informácií alebo materiálu v príslušnom spise, ktoré uvádzajú, že príslušný orgán prijal rozhodnutie vo vzťahu k dotknutým osobám, skupinám a subjektom bez ohľadu na to, či sa týka podnetu na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie [začatia vyšetrovania alebo trestného stíhania – *neoficiálny preklad*] za teroristický čin alebo pokus o spáchanie, účasť alebo napomáhanie takéhoto činu, ktoré je založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch [závažných a vierohodných dôkazoch a indíciách – *neoficiálny preklad*] alebo odsúdení za takéto skutky. Do tohto zoznamu sa môžu zaradiť osoby, skupiny a subjekty, ktoré Bezpečnostná rada OSN identifikovala ako prepojené s terorizmom a proti ktorým nariadila sankcie.

Na účely tohto odseku ‚príslušný orgán‘ znamená súdny orgán, alebo tam, kde súdne orgány nemajú právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento odsek, ekvivalentný orgán príslušný pre túto oblasť.

...

6. Mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname.“
- 6 Názov „*Hamas-Izz al-Din al-Qassem* (teroristické krídlo Hamasu)“ sa nachádzal na „prvom zozname osôb, skupín alebo subjektov uvedených v článku 1“ spoločnej pozície 2001/931 pripojenom k tejto spoločnej pozícii.

Nariadenie (ES) č. 2580/2001

- 7 Na vykonanie opatrení uvedených v spoločnej pozícii Rady 2001/931 na úrovni Únie Rada prijala nariadenie (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207). Konkrétne článok 2 ods. 3 tohto nariadenia stanovuje, že Rada konajúc jednomyselne ustanoví, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa podľa ustanovení stanovených v článku 1 ods. 4, 5 a 6 spoločnej pozície 2001/931 vzťahuje toto nariadenie.

- 8 V ten istý deň Rada prijala rozhodnutie 2001/927/ES, ktorým sa ustanovuje zoznam uvedený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 83), na ktorom je uvedený názov „*Hamás Izzaddín al-Kassám*“, rovnako ako na zozname pripojenom k spoločnej pozícii 2001/931.
- 9 Zoznamy osôb, skupín a subjektov pripojené k spoločnej pozícii 2001/931 a k rozhodnutiu 2001/927 boli pravidelne aktualizované podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 a článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001. Názov „*Hamás Izzaddín al-Kassám*“, neskôr „*Hamás (vrátane Hamás Izzaddín al-Kassám)*“ (ďalej len „*Hamás*“), zostal zapísaný na zoznamoch pripojených k neskorším aktom.

Rokovací poriadok Rady

- 10 Preambula k rozhodnutiu Rady 2009/937/EÚ z 1. decembra 2009, ktorým sa prijíma rokovací poriadok Rady (Ú. v. EÚ L 325, 2009, s. 35), stanovuje:
- „(1) Lisabonská zmluva prináša niekoľko zmien týkajúcich sa fungovania Rady a jej predsedníctva, štruktúry Rady ako aj druhov právnych aktov Únie a postupu prijímania aktov, konkrétne rozlišovaním medzi legislatívnymi a inými ako legislatívnymi aktami.
- (2) Je preto nevyhnutné nahradiť rokovací poriadok prijatý 15. septembra 2006 rokovacím poriadkom, ktorý zahŕňa zmeny potrebné pre vykonávanie Lisabonskej zmluvy.“
- 11 Pod názvom „*Bežný písomný postup a zjednodušený písomný postup*“ článok 12 rokovacieho poriadku Rady, ktorý je prílohou tohto rozhodnutia, v odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. Akty Rady o naliehavej záležitosti sa môžu prijímať písomným hlasovaním, ak Rada alebo [výbor stálych zástupcov (Coreper)] jednomyseľne rozhodne o použití tohto postupu. V osobitných situáciách môže použitie tohto postupu navrhnúť aj predseda; v takomto prípade sa písomné hlasovanie môže použiť, ak s týmto postupom súhlasia všetci členovia Rady.

...

3. Generálny sekretariát potvrdí, že písomný postup sa ukončil.“

- 12 Podľa článku 15 rokovacieho poriadku Rady nazvaného „*Podpisovanie aktov*“:

„Znenie aktov, ktoré prijali Európsky parlament a Rada v súlade s bežným legislatívnym postupom, ako aj znenie aktov, ktoré prijala Rada, podpisuje predseda vykonávajúci funkciu v čase ich prijatia a generálny tajomník. Generálny tajomník môže preniesť svoje podpisové právo na generálnych riaditeľov generálneho sekretariátu.“

Sporné akty

Rozhodnutie 2018/475 a vykonávacie nariadenie 2018/468

- 13 Dňa 21. marca 2018 Rada prijala rozhodnutie 2018/475 a vykonávacie nariadenie 2018/468. Názov Hamasu bol ponechaný na zoznamoch pripojených k týmto aktom.

14 Odôvodnenia 2 až 6 rozhodnutia 2018/475 znejú takto:

- „(2) Rada 4. augusta 2017 prijala rozhodnutie (SZBP) 2017/1426, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície [2001/931] (ďalej len ‚zoznam‘).
- (3) V súlade s článkom 1 ods. 6 spoločnej pozície [2001/931] je potrebné pravidelne preskúmať mená osôb, skupín a subjektov na zozname s cieľom uistiť sa, že existujú dôvody na ich ponechanie v zozname.
- (4) V tomto rozhodnutí sa uvádzajú výsledky preskúmania, ktoré Rada vykonala v súvislosti s osobami, skupinami a subjektmi, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície [2001/931].
- (5) Rada overila, že príslušné orgány v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície [2001/931] prijali vo vzťahu ku všetkým osobám, skupinám a subjektom na zozname, že sú zapojené do teroristických činov v zmysle článku 1 ods. 2 a 3 spoločnej pozície [2001/931]. Rada tiež dospela k záveru, že by sa na osoby, skupiny a subjekty, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície [2001/931], mali naďalej vzťahovať špecifické reštriktívne opatrenia stanovené v uvedenej spoločnej pozícii.
- (6) Zoznam by sa mal zodpovedajúcim spôsobom aktualizovať a rozhodnutie (SZBP) 2017/1426 by sa malo zrušiť.“

15 Pokiaľ ide o odôvodnenia 1 až 6 vykonávacieho nariadenia 2018/468, tieto odôvodnenia stanovujú:

- „(1) Rada 4. augusta 2017 prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia [č. 2580/2001], vypracovaním aktualizovaného zoznamu osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie [č. 2580/2001] (ďalej len ‚zoznam‘).
- (2) Rada poskytla všetkým osobám, skupinám a subjektom, u ktorých to bolo prakticky možné, odôvodnenia, v ktorých sa vysvetľujú dôvody, prečo boli zaradené do zoznamu.
- (3) Rada oznámením uverejneným v *Úradnom vestníku Európskej únie* informovala osoby, skupiny a subjekty uvedené na zozname o tom, že sa rozhodla ponechať ich na zozname. Rada taktiež informovala dotknuté osoby, skupiny a subjekty o tom, že ju môžu požiadať o odôvodnenie svojho zaradenia do zoznamu, ak im takéto odôvodnenie ešte nebolo oznámené.
- (4) Rada preskúmala zoznam, ako sa vyžaduje podľa článku 2 ods. 3 nariadenia [č. 2580/2001]. V rámci uvedeného preskúmania Rada zohľadnila pripomienky, ktoré jej predložili dotknuté osoby, skupiny a subjekty, ako aj aktualizované informácie o vnútroštátnom štatúte jednotlivcov a subjektov zaradených do zoznamu, ktoré dostala od príslušných vnútroštátnych orgánov.

- (5) Rada overila, že príslušné orgány uvedené v článku 1 ods. 4 spoločnej pozície [2001/931] prijali vo vzťahu ku všetkým osobám, skupinám a subjektom rozhodnutia, že sú zapojené do teroristických činov v zmysle článku 1 ods. 2 a 3 spoločnej pozície [2001/931]. Rada tiež dospela k záveru, že by sa na osoby, skupiny a subjekty, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície [2001/931], mali naďalej vzťahovať určité obmedzujúce opatrenia stanovené v nariadení [č. 2580/2001].
- (6) Zoznam by sa mal zodpovedajúcim spôsobom aktualizovať a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420 by sa malo zrušiť.“
- 16 Rada prijala rozhodnutie 2018/475, vykonávacie nariadenie 2018/468 a odôvodnenia týkajúce sa týchto právnych aktov v rámci písomného postupu v zmysle článku 12 ods. 1 rokovacieho poriadku tejto inštitúcie.
- 17 Listom z 22. marca 2018 Rada poskytla advokátovi Hamasu odôvodnenie ponechania organizácie Hamas na zoznamoch pripojených k rozhodnutiu 2018/475 a k vykonávaciemu nariadeniu 2018/468.
- 18 Z tohto odôvodnenia vyplýva, že Rada pri ponechaní Hamasu na týchto zoznamoch vychádzala jednak z rozhodnutia Secretary of State for the Home Department (minister vnútra Spojeného kráľovstva) z 29. marca 2001 (ďalej len „rozhodnutie ministra vnútra Spojeného kráľovstva z roku 2001“) a jednak z troch rozhodnutí prijatých orgánmi Spojených štátov amerických 23. januára 1995, 8. októbra 1997 a 31. októbra 2001 (ďalej len „rozhodnutia orgánov Spojených štátov“). V hlavnej časti odôvodnenia Rada najskôr samostatne preskúmala informácie uvedené v týchto vnútroštátnych rozhodnutiach a následne uviedla, že každé z nich poskytuje dostatočné dôvody na zaradenie organizácie Hamas do týchto zoznamov. V tejto súvislosti spresnila, že každé z týchto vnútroštátnych rozhodnutí predstavovalo rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a že boli stále v platnosti. Ďalej zdôraznila, že dôvody pre zaradenie organizácie Hamas na tieto zoznamy sú naďalej platné, a preto je potrebné v nich tento názov ponechať.
- 19 Odôvodnenie obsahuje okrem toho prílohu A týkajúcu sa rozhodnutia ministra vnútra Spojeného kráľovstva z roku 2001 a prílohu B týkajúcu sa rozhodnutí orgánov Spojených štátov. Každá z týchto príloh obsahovala opis vnútroštátnej právnej úpravy, na základe ktorej boli rozhodnutia vnútroštátnych orgánov prijaté, citácie definícií pojmu „terorizmus“, ktoré boli v týchto právnych úpravách uvedené, opis postupov preskúmania uvedených rozhodnutí, opis skutočností, z ktorých uvedené orgány vychádzali, a konštatovanie, že tieto skutočnosti predstavovali teroristické činy v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931.

Rozhodnutie 2018/1084 a vykonávacie nariadenie 2018/1071

- 20 Dňa 30. júla 2018 Rada prijala rozhodnutie 2018/1084 a vykonávacie nariadenie 2018/1071. Hamas bol ponechaný na zoznamoch pripojených k týmto aktom.
- 21 Odôvodnenie obsiahnuté v odôvodneniach 2 až 6 rozhodnutia 2018/1084 a v odôvodneniach 1 až 6 vykonávacieho nariadenia 2018/1071 v podstate zodpovedá odôvodneniu uvedenému v odôvodneniach 2 až 6 rozhodnutia 2018/475 a v odôvodneniach 1 až 6 vykonávacieho nariadenia 2018/468, ktoré sú uvedené v bodoch 14 a 15 tohto rozsudku. Rovnako rozhodnutie 2018/1084 a vykonávacie nariadenie 2018/1071, ako aj odôvodnenie týkajúce sa týchto aktov Rada prijala v rámci písomného postupu v zmysle článku 12 ods. 1 rokovacieho poriadku tejto inštitúcie.

- 22 Listom z 31. júla 2018 Rada oznámila advokátovi Hamasu odôvodnenie ponechania tejto organizácie na zoznamoch pripojených k rozhodnutiu 2018/1084 a k vykonávaciemu nariadeniu 2018/1071. Toto odôvodnenie bolo v podstate totožné s tým, ktoré bolo oznámené Hamasu na účely odôvodnenia jeho ponechania na zoznamoch pripojených k rozhodnutiu 2018/475 a k vykonávaciemu nariadeniu 2018/468 uvedeným v bodoch 17 až 19 tohto rozsudku.

Žaloba na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 23 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 17. mája 2018 Hamas podal žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu 2018/475 a vykonávaciemu nariadeniu 2018/468. Keďže tieto akty boli zrušené a nahradené rozhodnutím 2018/1084 a vykonávacím nariadením 2018/1071, Hamas upravil svoje pôvodné návrhy tak, že jeho žaloba sa týka aj zrušenia týchto posledných uvedených aktov v rozsahu, v akom sa ho týkajú.
- 24 Na podporu svojich návrhov na zrušenie sporných aktov Hamas uviedol sedem žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na porušení článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, druhý na nesprávnom posúdení vecnej stránky skutkových zistení, tretí na nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o teroristickú povahu organizácie Hamas, štvrtý na porušení zásady nezasahovania, piaty na nedostatočnom zohľadnení vývoja situácie z dôvodu plynutia času, šiesty na porušení povinnosti odôvodnenia a siedmy na porušení zásady dodržiavania práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. V odpovedi na otázku, ktorú Všeobecný súd položil v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, Hamas vzniesol ôsmy žalobný dôvod založený na chýbajúcom overení odôvodnení.
- 25 Všeobecný súd najskôr v bodoch 42 až 261 napadnutého rozsudku preskúmal prvý až siedmy žalobný dôvod. V bode 76 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo odôvodnenie týkajúce sa rozhodnutí orgánov Spojených štátov nedostatočné, takže tieto rozhodnutia nemohli slúžiť ako základ pre sporné akty. Všeobecný súd z toho v bode 77 tohto rozsudku vyvodil, že žalobu bolo treba preskúmať tak, že sa toto preskúmanie malo obmedziť na sporné akty v rozsahu, v akom sa zakladajú na rozhodnutí ministra vnútra Spojeného kráľovstva z roku 2001. Po tomto preskúmaní Všeobecný súd zamietol prvý až siedmy žalobný dôvod ako nedôvodné.
- 26 Všeobecný súd následne preskúmal ôsmy žalobný dôvod, ktorý považoval v bode 269 napadnutého rozsudku za dôvod týkajúci sa verejného poriadku. Všeobecný súd po tom, čo v bodoch 270 a 271 napadnutého rozsudku odkázal na článok 297 ods. 2 prvý pododsek ZFEÚ a článok 15 rokovacieho poriadku Rady, v bodoch 272 až 277 uvedeného rozsudku uviedol, že pravidlá uvedené v súvislosti s aktmi Komisie v rozsudku z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, EU:C:1994:247 (ďalej len „rozsudok Komisia/BASF“), podľa ktorého účelom overenia právnych aktov inštitúcie prostredníctvom podpisu je zabezpečiť právnu istotu a toto overenie predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, sa musia transponovať aj na právne akty Rady. Všeobecný súd ďalej v bodoch 278 až 280 napadnutého rozsudku uviedol, že odôvodnenia týkajúce sa sporných aktov zaslané Hamasu neobsahovali podpis a že tieto akty podpísané predsedom a generálnym tajomníkom Rady neobsahovali odôvodnenia ich prijatia.
- 27 V bodoch 281 a 282 napadnutého rozsudku sa však Všeobecný súd domnieval, že podľa článku 296 ZFEÚ a vzhľadom na závery vyplývajúce z rozsudku Komisia/BASF musia byť akty prijaté Radou odôvodnené a výrok a odôvodnenie predstavujú neoddeliteľný celok, takže akt

a odôvodnenie musia byť overené, ak, tak ako v prejednávanej veci, sú jeden aj druhý uvedený v odlišných dokumentoch, bez toho, aby prítomnosť podpisu na jednom z nich mohla zakladať domnienku, že aj ten druhý bol overený.

- 28 Napokon Všeobecný súd odmietol tvrdenia uvedené Radou, keď v bodoch 297 a 299 napadnutého rozsudku spresnil, že podstatnú formálnu náležitosť, ktorú predstavuje tento podpis, nemožno nahradiť opisom postupu, ktorý Rada uplatnila pri prijímaní dotknutých aktov, a že porušenie podstatnej formálnej náležitosti predstavuje už samotné chýbajúce overenie aktu.
- 29 V dôsledku toho Všeobecný súd v bode 305 napadnutého rozsudku vyhovel ôsmemu žalobnému dôvodu a zrušil sporné akty v rozsahu, v akom sa týkali Hamasu. Okrem toho tento súd rozhodol, že Rada znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Hamas.

Návrhy účastníkov konania

- 30 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - s konečnou platnosťou rozhodol o otázkach, ktoré sú predmetom tohto odvolania, a
 - uložil Hamasu povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada v konaní na prvom stupni a v rámci tohto odvolania.
- 31 Hamas navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Hamas v konaní na prvom stupni a v rámci tohto odvolania.

O odvolaní

- 32 Rada na podporu svojej žaloby uvádza dva odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri posúdení ôsmeho žalobného dôvodu, ktorý sa týka chýbajúceho overenia odôvodnení sporných aktov. Svojím druhým odvolacím dôvodom Rada vytýka Všeobecnému súdu, že dospel k nesprávnemu záveru, že rozhodnutia orgánov Spojených štátov nepredstavujú dostatočný základ pre zápis Hamasu na zoznamy uvedené v prílohách k sporným aktom (ďalej len „sporné zoznamy“).

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 33 Druhým odvolacím dôvodom, ktorý treba preskúmať ako prvý, Rada tvrdí, že odôvodnenie Všeobecného súdu, ktorým tento súd v bodoch 65 až 76 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že rozhodnutia orgánov Spojených štátov nemôžu slúžiť ako základ pre sporné akty, je nesprávne.
- 34 Rada v tejto súvislosti uvádza, že tieto rozhodnutia boli uverejnené a že odôvodnenia sporných aktov dostatočne vysvetľujú postupy, ktorými boli tieto rozhodnutia prijaté, konania o preskúmaní, ako aj opravné prostriedky, ktoré má Hamas k dispozícii podľa amerického práva. Judikatúra Súdneho dvora nevyžaduje, aby vnútroštátne rozhodnutie, ktoré je základom zápisu na predmetný zoznam, bolo prijaté v určitej právnej forme alebo aby bolo uverejnené alebo oznámené. Napokon niektoré incidenty, z ktorých tieto orgány vychádzali, boli uvedené v odôvodneniach sporných aktov.
- 35 Hamas zastáva názor, že druhý odvolací dôvod je neprípustný a tvrdí, predovšetkým na základe uznesenia z 8. apríla 2008, *Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisia* (C-503/07 P, EU:C:2008:207, bod 48), že existencia záujmu na konaní predpokladá, že odvolanie môže svojím výsledkom priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý ho podal. V prejednávanej veci je nesporné, že Všeobecný súd sa domnieval, že Rada dostatočne neodôvodnila použitie rozhodnutí orgánov Spojených štátov ako základu sporných aktov. Všeobecný súd však pokračoval vo svojom preskúmaní v rozsahu, v akom sa tieto akty zakladali na rozhodnutí ministra vnútra Spojeného kráľovstva z roku 2001, a rozhodol, že Rada neporušila ustanovenia spoločnej pozície 2001/931, takže táto inštitúcia nemohla mať z tohto napadnutia napadnutého rozsudku nijaký prospech. Navyše je tento odvolací dôvod podľa neho nedôvodný.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 36 Podľa článku 169 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora možno v odvolaní navrhnúť, aby bolo čiastočne alebo úplne zrušené rozhodnutie Všeobecného súdu, ktoré sa nachádza v jeho výrokovej časti.
- 37 Toto ustanovenie stanovuje základnú zásadu v oblasti odvolania, podľa ktorej odvolanie musí smerovať proti výroku napadnutého rozhodnutia Všeobecného súdu a nemôže sa týkať len zmeny niektorých dôvodov tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2017, *British Airways/Komisia*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 38 V prejednávanej veci však treba konštatovať, ako uviedol generálny advokát v bode 81 svojich návrhov, že Rada sa vo svojom druhom odvolacom dôvode vzhľadom na to, že mala úspech v prvých siedmich žalobných dôvodoch uvedených Hamasom pred Všeobecným súdom, nedomáha ani len čiastočného zrušenia výroku napadnutého rozsudku, ale len zmeny niektorých odôvodnení týkajúcich sa prvého až siedmeho žalobného dôvodu.
- 39 Ako totiž vyplýva z bodu 77 napadnutého rozsudku, ktorý Rada v rámci svojho odvolania nekritizovala, článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, podľa ktorého musí príslušný orgán prijať rozhodnutie vo vzťahu k dotknutým osobám, skupinám a subjektom, nevyžaduje, aby sa akty Rady zakladali na viacerých rozhodnutiach príslušných orgánov. Vzhľadom na to, že

Všeobecný súd sa domnieval, že sporné akty mohli, pokiaľ ide o zápis Hamasu do sporných zoznamov, odkazovať len na rozhodnutie ministra vnútra Spojeného kráľovstva z roku 2001, preskúmal žalobu tak, že sa obmedzil len na sporné akty, ktoré boli založené na tomto rozhodnutí, a keďže vyhovel tvrdeniam Rady, zamietol prvý až siedmy žalobný dôvod.

- 40 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako neprípustný.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 41 Vo svojom prvom odvolacom dôvode Rada tvrdí, že sporné akty boli riadne overené a že analýza Všeobecného súdu vykonaná v bodoch 270 až 305 napadnutého rozsudku obsahuje viaceré nesprávne právne posúdenia.
- 42 V tejto súvislosti Rada najskôr uvádza, že ani článok 297 ZFEÚ, ani článok 15 rokovacieho poriadku Rady neuvádzajú, že dokument obsahujúci odôvodnenie aktu treba podpísať. Rada ďalej poznamenáva, že praxou pri vykonávaní spoločnej pozície 2001/931 je oddeliť dotknuté akty od ich príslušných odôvodnení v súlade s judikatúrou Súdu prvého stupňa vyplývajúcou z rozsudku z 12. decembra 2006, Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada (T-228/02, EU:T:2006:384, bod 147).
- 43 Rada sa tiež domnieva, že Všeobecný súd nesprávne prebral judikatúru vyplývajúcu z rozsudku Komisia/BASF na prejednávanú vec. Zatiaľ čo vo veci, ktorá viedla k uvedenému rozsudku, sa konštatovali rôzne zmeny v odôvodnení k dotknutému rozhodnutiu oproti textu, ktorý bol predložený kolégiu komisárov a týmto kolégiom prejednaný a prijatý, je nesporné, že v prejednávanej veci sporné akty vrátane ich odôvodnení Rada prijala súčasne a na základe toho istého rozhodovacieho postupu, pretože tieto odôvodnenia sú neoddeliteľne pripojené k týmto aktom a zodpovedajú jej vôli. Okrem toho na rozdiel od situácie, ktorá viedla k prijatiu rozsudku Komisia/BASF, odôvodnenie, ktoré bolo oznámené Hamasu, bolo rovnaké ako odôvodnenie, ktoré Rada prijala.
- 44 Okrem toho použité systémy spracovania použitých dokumentov obsahujúce podpis, pečiatku a elektronickú časovú pečiatku znemožňovali ich zmenu po ich prijatí a podpis predsedu Rady a jej generálneho tajomníka uvedený v spodnej časti sporných aktov mal za následok overenie týchto odôvodnení. Podľa týchto systémov sú sporné akty, vrátane dôvodových správ oznámených Hamasu, stabilné a nemenné, najmä pokiaľ ide o ich autora a ich obsah vo všetkých dotknutých jazykoch, pričom Hamas navyše vôbec netvrdil, že znenie odôvodnení, ktoré mu boli zaslané, sa líši od znenia prijatého Radou. Rada v tejto súvislosti dodáva, že sprievodné listy adresované Hamasu, pripojené k týmto odôvodneniam, boli opečiatkované generálnym tajomníkom tejto inštitúcie.
- 45 Hamas zastáva názor, že prvý odvolací dôvod treba zamietnuť ako neprípustný a v každom prípade ako nedôvodný.
- 46 V tejto súvislosti Hamas tvrdí, že argumentácia Rady, podľa ktorej judikatúra vyplývajúca z rozsudku Komisia/BASF nemôže byť transponovaná na prejednávanú vec z dôvodu jej praxe pri uplatňovaní spoločnej pozície 2001/931, z dôvodu odlišností existujúcich vo veci, ktorá viedla

k tomuto rozsudku a z dôvodu používania integrovaných systémov správy dokumentov, je neprípustná. Rada totiž presne neoznačila kritizované časti napadnutého rozsudku a nevysvetlila, v čom jej argumentácia odporuje odôvodneniu tohto rozsudku.

47. Pokiaľ ide o vec samu, Hamas tvrdí, že Všeobecný súd správne usudzoval, že keďže odôvodnenie aktu je neoddeliteľne pripojené k jeho výroku, overenie sa musí týkať nielen výroku, ale aj jeho odôvodnenia. Rada podľa neho nielenže porušila judikatúru vyplývajúcu z rozsudku Komisia/BASF, ale protirečí si aj, pokiaľ ide o to, že pripúšťa túto neoddeliteľnú povahu. Hamas dodáva, že vzhľadom na to, že článok 297 ZFEÚ a článok 15 rokovacieho poriadku Rady nestanovujú výnimku z pravidiel overenia, Rade prináleží, aby zaviedla postupy umožňujúce splnenie týchto pravidiel v rámci spoločnej pozície 2001/931.
48. Okrem toho Všeobecný súd správne pripomenul, že podpis stanovený v uvedených ustanoveniach má za cieľ najmä umožniť tretím osobám ubezpečiť sa, že akty, ktoré im boli oznámené, naozaj prijala dotknutá inštitúcia a že porušenie podstatnej formálnej náležitosti spočíva už v nedostatočnom overení aktu. Z pohľadu tretích osôb nie je priebeh konania v Rade podstatný, jedinou dôležitou skutočnosťou je, aby akt, ktorý sa ich týka, bol overený, a to tak jeho odôvodnenie, ako aj jeho výrok. V prejednávanvej veci však odôvodnenia týkajúce sa sporných aktov, ktoré boli oznámené Hamasu, neobsahovali podpis ani dátum, na základe ktorého by ich bolo možné identifikovať ako akty Rady a určiť okamih ich prijatia. Okrem toho Rada netvrdila, že nemohla tieto odôvodnenia overiť. Jej tvrdenia týkajúce sa priebehu tohto konania sú teda irelevantné a nedôvodné, rovnako ako je irelevantná skutočnosť, že odôvodnenia oznámené Hamasu sú v súlade s odôvodneniami prijatými Radou.
49. Hamas tiež uvádza, že podpis, pečiatku ani elektronickú časovú pečiatku nepredpokladá ani článok 297 ZFEÚ ani článok 15 rokovacieho poriadku Rady, a že vzhľadom na to, že Rada okrem elektronického zaslania doručuje odôvodnenia aj prostredníctvom pošty, nemôže sa dovolávať elektronického podpisu. Hamas napokon uvádza, že nemá žiadnu istotu, že odôvodnenia, ktoré mu boli oznámené, boli autentické.

Posúdenie Súdny m dvorom

50. Na úvod treba uviesť, že z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, z článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj z článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že v odvolaní musia byť presne uvedené napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, ako aj právne tvrdenia, ktoré tento návrh konkrétne podporujú, inak sú odvolanie alebo dotknutý odvolací dôvod neprípustné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2020, Hamas/Rada, C-122/19 P, neuvěřený, EU:C:2020:690, bod 26 a citovanú judikatúru).
51. V prejednávanvej veci na rozdiel od toho, čo tvrdí Hamas, sa v odvolaní presne uvádzajú napádané body napadnutého rozsudku v rámci prvého odvolacieho dôvodu a dôvody, pre ktoré sú tieto body podľa Rady postihnuté nesprávnym právnym posúdením, ktoré umožňuje Súdnu dvoru vykonať preskúmanie zákonnosti.
52. Okrem toho v rozsahu, v akom Hamas vytýka Rade, že sa obmedzila len na zopakovanie tvrdení, ktoré uviedla pred Všeobecným súdom, a žiadala tak len o preskúmanie týchto tvrdení, treba uviesť, že vo svojom prvom odvolacom dôvode Rada spochybňuje výklad a uplatnenie práva Únie

zo strany Všeobecného súdu, ktoré ho viedli k tomu, že konštatoval porušenie podstatných formálnych náležitostí pri prijímaní sporných aktov bez ohľadu na argumentáciu Rady uvedenú v konaní pred ním.

- 53 Pokiaľ však odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie zo strany Všeobecného súdu, môžu sa právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolania. Keby totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach už použitých pred Všeobecným súdom, odvolacie konanie by bolo sčasti zbavené svojho zmyslu (rozsudok z 31. januára 2019, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, C-225/17 P, EU:C:2019:82, bod 34 a citovaná judikatúra).
- 54 Z uvedeného vyplýva, že prvý odvolací dôvod je prípustný.
- 55 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu, treba v prvom rade uviesť, že zásada právnej istoty vyžaduje, aby každý akt správneho orgánu, ktorý má právne účinky, bol určitý, najmä pokiaľ ide o jeho autora a obsah. Preskúmanie dodržania formálnej náležitosti overenia, a teda nespornej povahy aktu, predchádza akémukoľvek inému preskúmaniu, akými sú preskúmanie právomoci autora aktu, dodržania zásady kolegiality alebo dodržania povinnosti akty odôvodniť (rozsudok zo 6. apríla 2000, Komisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, body 45 a 46).
- 56 Keďže overenie je podstatnou formálnou náležitosťou, jej porušenie môže viesť k zrušeniu dotknutého aktu a súd ju môže preskúmať *ex offico* (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 152 a citovanú judikatúru).
- 57 Okrem toho z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vlastnoručný podpis aktu, najmä predsedu inštitúcie, ktorá ho prijala, predstavuje prostriedok jeho overenia, ktorého cieľom je zabezpečiť právnu istotu tým, že text prijatý touto inštitúciou bude v jazykoch, v ktorých je jeho znenie záväzné, aj naďalej nemenný. Takéto overenie umožňuje v prípade spochybnenia overiť dokonalý súlad oznámených alebo uverejnených znení s týmto posledným uvedeným znením, a teda aj s vôľou jeho autora (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/BASF, body 74 a 75).
- 58 Súdny dvor však vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, body 66 a 163), rozhodol, že overenie aktov inštitúcie Únie môže závisieť od uplatnenia osobitých interných postupov zavedených na tento účel touto inštitúciou a v uvedenej veci vlastnoručný podpis, ktorý pripojila predsedníčka Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) na sprievodný list odkazujúci okrem iného na prílohu rozhodnutia tohto orgánu dotknutého v uvedenej veci, bol vzhľadom na všetky skutočnosti predložené Súdnemu dvoru dostatočný na zaručenie overenia tejto prílohy.
- 59 V druhom rade, pokiaľ ide o rozsudok Komisia/BASF, Súdny dvor nepochybne pripomenul v bode 67 tohto rozsudku, že výrok a odôvodnenie rozhodnutia predstavujú neoddeliteľný celok a v bode 77 uvedeného rozsudku konštatoval, že dotknuté rozhodnutie týkajúce sa postupu uplatňovania článku 85 Zmluvy o EHS nebolo overené v súlade s podmienkami stanovenými v článku 12 prvom odseku rokovacieho poriadku Komisie, ktoré boli v tom čase účinné, podľa ktorých „akty prijaté Komisiou... sú overené v autentickom jazyku alebo jazykoch podpisom predsedu a generálneho tajomníka“, z dôvodu nesúladu medzi znením prijatým kolégiom komisárov a znením samotného rozhodnutia, ako bolo uverejnené a oznámené jeho adresátom, a z dôvodu existencie rozdielov medzi jazykovými zneniami textu prijatého týmto kolégiom.

- 60 Je však nesporné, ako to v podstate konštatoval Všeobecný súd v bode 279 napadnutého rozsudku, že sporné akty sú na rozdiel od rozhodnutia, o ktoré išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Komisia/BASF, opatrené podpisom predsedu inštitúcie, ktorá ich prijala, teda Rady, a jej generálneho tajomníka. Uvedené akty, tak ako boli uverejnené, pritom obsahujú všeobecné odôvodnenie ich prijatia, podľa ktorého, ako vyplýva z bodov 14, 15 a 21 tohto rozsudku, Rada po opätovnom preskúmaní dospela k záveru, že osoby, skupiny a subjekty uvedené na sporných zoznamoch mali byť naďalej predmetom reštriktívnych opatrení.
- 61 V rozsudku Komisia/BASF, ako uviedol generálny advokát v bode 73 svojich návrhov, nešlo o otázku, či celé odôvodnenie aktu musí byť overené prostredníctvom vlastnoručného podpisu, keď sa časť tohto odôvodnenia nachádza v osobitnom dokumente, ku ktorému je pripojený uvedený akt, ale o otázku nezhody medzi samotným znením rozhodnutia prijatého kolégiom komisárov a znením toho istého rozhodnutia, ako bolo uverejnené a oznámené niektorým adresátom, a tiež o otázku existencie rozdielov medzi jazykovými verziami textu, ktoré prijalo toto kolégium.
- 62 Vzhľadom na tieto rôzne skutočnosti nemožno úvahy Súdneho dvora v rozsudku Komisia/BASF uplatniť na prejednávajúcu vec. V dôsledku toho Všeobecný súd nesprávne zamietol tvrdenie vychádzajúce zo skutkového rámca odlišného od tohto rozsudku, na ktorý sa odvoláva Rada a ktorý je uvedený v bode 298 napadnutého rozsudku.
- 63 V treťom rade treba teda určiť, či článok 297 ods. 2 prvý pododsek ZFEÚ a článok 15 rokovacieho poriadku Rady stanovujú, pokiaľ ide o také akty, akými sú sporné akty, nielen podpis samotného aktu spolu so všeobecným odôvodnením, ktorý bol uverejnený, ale aj odôvodnenia spresňujúce individuálne dôvody opatrenia spočívajúceho v zmrazení finančných prostriedkov prijatého vo vzťahu k dotknutej osobe alebo subjektu, ktoré bolo týmto adresátom oznámené v osobitnom dokumente.
- 64 Podľa článku 297 ods. 2 prvého pododseku ZFEÚ nelegislatívne akty prijaté vo forme nariadení, smerníc a rozhodnutí, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, podpisuje predseda inštitúcie, ktorá ich prijala. Pokiaľ ide o článok 297 ods. 2 druhý pododsek ZFEÚ, ten okrem iného stanovuje, že nariadenia a rozhodnutia, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, sa uverejňujú v *Úradnom vestníku Európskej únie*. A napokon v súlade s článkom 297 ods. 2 tretím pododsekom ZFEÚ rozhodnutia, ktoré uvádzajú, komu sú určené, podliehajú len oznamovacej povinnosti.
- 65 Pokiaľ ide o taký prípad aktov, ktoré ukladajú reštriktívne opatrenia, ako sú sporné akty, Súdny dvor už rozhodol, že také akty majú osobitnú povahu, pretože sa podobajú na všeobecne platné akty, keďže zakazujú určitej všeobecne a abstraktne vymedzenej kategórii adresátov najmä sprístupniť finančné prostriedky a hospodárske zdroje osobám a subjektom, ktorých mená sú uvedené na zoznamoch obsiahnutých v ich prílohách, a zároveň predstavujú súbor individuálnych rozhodnutí voči týmto osobám a subjektom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 241 až 244, a z 23. apríla 2013, Gbagbo a i./Rada, C-478/11 P až C-482/11 P, EU:C:2013:258, bod 56).
- 66 Ako uviedol generálny advokát v bode 55 svojich návrhov, z pravidla stanoveného v článku 297 ods. 2 prvom pododseku ZFEÚ vyplýva, že také akty, akými sú sporné akty, ktoré predstavujú nelegislatívne akty prijaté buď vo forme nariadení alebo rozhodnutí, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, musia byť podpísané predsedom Rady, keďže sa podobajú na všeobecne záväzné akty v zmysle judikatúry pripomenutej v predchádzajúcom bode.

- 67 V prejednávanej veci, ako už bolo uvedené v bode 60 tohto rozsudku, sporné akty, ako boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, podpísal predseda Rady a takisto – ako to vyžaduje článok 15 rokovacieho poriadku tejto inštitúcie – aj jej generálny tajomník.
- 68 Naopak, v rozsahu, v akom sporné akty pripomínajú individuálne rozhodnutia, nepodliehajú povinnosti podpisu predsedu Rady vyplývajúcej z článku 297 ods. 2 prvého pododseku ZFEÚ, ale len oznamovacej povinnosti vyplývajúcej z článku 297 ods. 2 tretieho pododseku ZFEÚ, ktorá sa týka, ako bolo pripomenuté v bode 64 tohto rozsudku, rozhodnutí, ktoré uvádzajú, komu sú určené, a ktoré tak majú individuálnu povahu.
- 69 Ako pritom uviedol generálny advokát v bode 56 svojich návrhov, odôvodnenia pripojené k zápisu osoby, skupiny alebo subjektu do zoznamov osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, sa týkajú individuálnych dôvodov tohto zápisu. Tieto odôvodnenia, ako sú odôvodnenia, ktoré sú pripojené k sporným aktom a oznámené Hamasu, preto nesúvisia so všeobecnou povahou týchto aktov, ale súvisia s aspektom, ktorý ich pripodobňuje individuálnym rozhodnutiam.
- 70 Z predchádzajúcej analýzy vyplýva, že pokiaľ ide o akty, ktorými sa zavádzajú alebo zachovávajú reštriktívne opatrenia, akými sú sporné akty, na rozdiel od úvah Všeobecného súdu v bode 288 napadnutého rozsudku, článok 297 ods. 2 prvý pododsek ZFEÚ neukladá predsedovi Rady povinnosť podpísať okrem aktu obsahujúceho všeobecné odôvodnenie týchto reštriktívnych opatrení aj individuálne odôvodnenie pre zápis osoby, skupiny alebo subjektu do zoznamov osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa tieto opatrenia vzťahujú. Stačí, aby toto odôvodnenie bolo overené inými spôsobmi.
- 71 To isté platí pre článok 15 rokovacieho poriadku Rady.
- 72 V tejto súvislosti tento článok len spresňuje, že „znenie“ aktov prijatých Radou musí podpísať predseda a generálny tajomník tejto inštitúcie, pričom nespresňuje, čo tento pojem zahŕňa.
- 73 Z preambuly rozhodnutia 2009/937 pritom v podstate vyplýva, že rokovací poriadok Rady bol prijatý s cieľom zohľadniť zmeny, ktoré priniesla Lisabonská zmluva v súvislosti s ustanoveniami primárneho práva Únie týkajúcimi sa fungovania Rady a jej predsedníctva, ako aj s postupom prijímania aktov Rady. Z toho vyplýva, že článok 15 uvedeného nariadenia týkajúci sa okrem iného podpisovania aktov Rady sa má vykladať na základe relevantných ustanovení Zmlúv týkajúcich sa tohto fungovania a postupu, medzi ktoré patrí článok 297 ZFEÚ. Tento článok 15 preto nemožno vykladať v tom zmysle, že ukladá predsedovi a generálnemu tajomníkovi tejto inštitúcie prísnejšiu požiadavku podpisu, než je požiadavka vyplývajúca z článku 297 ods. 2 prvého pododseku ZFEÚ.
- 74 Treba dodať, že na rozdiel od toho, čo uviedol Všeobecný súd v bodoch 281 až 283 napadnutého rozsudku, takúto formálnu náležitosť podpisovať individuálne odôvodnenie nemožno vyvodíť ani z povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 296 ZFEÚ. Toto ustanovenie totiž vyžaduje, aby odôvodnenie jasne a jednoznačne vyjadrovalo úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, spôsobom, ktorý umožní dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatých opatrení a príslušnému súdu vykonať preskúmanie, pričom takéto odôvodnenie musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý (rozsudok z 31. januára 2019, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, body 68 a 69 a citovaná judikatúra). Ako vyplýva

z judikatúry pripomenutej v bode 55 tohto rozsudku, tieto požiadavky nemožno zamieňať s požiadavkami týkajúcimi sa overenia aktu Únie, keďže preskúmanie dodržania tejto poslednej uvedenej formálnej náležitosti predchádza akémukoľvek inému preskúmaniu tohto aktu.

- 75 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 283 a 305 napadnutého rozsudku rozhodol, že vzhľadom na to, že odôvodnenia týkajúce sa ponechania Hamasu na zoznamoch pripojených k sporným aktom neboli podpísané predsedom a generálnym tajomníkom Rady, bolo treba vyhovieť ôsmemu žalobnému dôvodu, ktorý mu bol predložený, a zrušiť sporné akty v rozsahu, v akom sa týkali tejto organizácie.
- 76 Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod je dôvodný a že napadnutý rozsudok sa musí zrušiť v rozsahu, v akom sa v ňom vyhovuje ôsmemu žalobnému dôvodu, zrušujú sa v dôsledku toho sporné akty a rozhoduje sa o trovách konania.

O žalobe na Všeobecnom súde

- 77 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu buď sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje, alebo vrátiť vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie.
- 78 V prejednávanej veci stav konania dovoľuje, aby sa rozhodlo o žalobe o neplatnosť sporných aktov, ktorú podal Hamas v prvostupňovom konaní, a preto v nej treba vydať konečný rozsudok, a to v rozsahu sporu, ktorý bol Súdnemu dvoru predložený (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2021, Komisia/Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, bod 108).
- 79 Hamas v uvedenej žalobe uviedol osem žalobných dôvodov, ktoré sú uvedené v bode 24 tohto rozsudku.
- 80 Pokiaľ ide o prvých sedem žalobných dôvodov, Všeobecný súd ich zamietol a ako vyplýva z bodov 36 až 40 tohto rozsudku, druhý odvolací dôvod tohto odvolania smerujúci k zmene niektorých dôvodov napadnutého rozsudku týkajúcich sa uvedených žalobných dôvodov je neprípustný.
- 81 Okrem toho je nesporné, že Hamas v rámci vzájomného odvolania nespochybnil dôvodnosť tejto časti napadnutého rozsudku, takže zrušenie tohto rozsudku Súdnym dvorom ho nespochybňuje v rozsahu, v akom Všeobecný súd zamietol tieto žalobné dôvody (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2021, Komisia/Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, bod 109).
- 82 Treba totiž pripomenúť, že Hamas mohol podať vzájomné odvolanie, ktorým by spochybnil zamietnutie týchto siedmich žalobných dôvodov v prvostupňovom konaní Všeobecným súdom, keďže článok 178 ods. 1 rokovacieho poriadku stanovuje, že vo vzájomnom odvolaní možno navrhnúť, aby bolo čiastočne alebo úplne zrušené rozhodnutie Všeobecného súdu bez toho, aby sa rozsah týchto návrhov obmedzoval na rozhodnutie Všeobecného súdu, ktoré sa nachádza vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, na rozdiel od článku 169 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku týkajúceho sa odvolacích návrhov. Keďže také odvolanie podané nebolo, má napadnutý rozsudok právnu silu rozhodnutej veci v rozsahu, v akom Všeobecný súd zamietol sedem žalobných dôvodov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2021, Komisia/Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, bod 110).

- 83 Pokiaľ ide o ôsmy žalobný dôvod založený na nedostatku overenia odôvodnenia sporných aktov, treba uviesť, že Rada predložila kópie rôznych dokumentov, ktoré boli zaslané spoločne elektronicky delegáciám členských štátov, ktoré mali hlasovať, ako aj snímky obrazovky obsahujúce podpis a elektronickú pečiatku generálneho tajomníka Rady a tiež časovú pečiatku potvrdzujúcu dátum a hodinu tohto podpisu, ktoré preukazujú, že tieto odôvodnenia boli prijaté v rámci písomného postupu stanoveného v článku 12 ods. 1 rokovacieho poriadku Rady, spoločne so spornými aktmi podpísanými predsedom a generálnym tajomníkom Rady, ku ktorým boli – ako to uviedol generálny advokát v bode 63 svojich návrhov – neoddeliteľne pripojené.
- 84 Okrem toho Hamas neuvádza žiadnu indíciu ani žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by mohla spochybniť úplnú zhodu medzi znením odôvodnení, ktoré mu boli oznámené, a znením prijatým Radou. Za týchto podmienok a tiež vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 63 až 74 tohto rozsudku treba konštatovať, že autentickosť týchto odôvodnení nebola platne spochybnená, a preto treba ôsmy žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.
- 85 Z toho vyplýva, že žalobu, ktorú podal Hamas, treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 86 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 v odseku 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 87 Keďže Rada navrhla, aby Hamas nahradil trovy konania a Hamas nemal úspech vo svojich dôvodoch, treba mu uložiť povinnosť znášať jeho vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Radou v rámci tohto odvolania, ako aj trovy konania vynaložené v prvostupňovom konaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. septembra 2019, Hamas/Rada (T-308/18, EU:T:2019:557), sa zrušuje v rozsahu, v akom sa v ňom vyhovuje ôsmemu žalobnému dôvodu predloženému v prvostupňovom konaní a zrušujú sa rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420, rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1084 z 30. júla 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2018/475, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich**

opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/468, v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú organizácie Hamas vrátane Hamas Izzaddín al-Kassám.

- 2. Žaloba, ktorú podal Hamas vo veci T-308/18, sa zamieta.**
- 3. Hamas znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade Európskej únie v tomto odvolacom konaní aj v prvostupňovom konaní.**

Podpisy